

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσά 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

I

ΤΟΥ ΒΛΑΧΑΝΗ

Παιδιά μ' ἴσά θέτε λεβεντιὰ
Καὶ κλιέφταις νὰ γενῆτε,
Ἐμένα νὰ ῥωτήσετε
Νὰ σᾶς τ' ὁμολογήσω,
Ποτέ σέ Γρηγοράκηδες
Ποτέ μὴ μπιστευθῆτε,
Γιατ' ὅσα κι' ἂν βαρέσατε
Θὰ τὰ γυρίστε πίσω.

Ἐηνταράκ' μ' τὸ σταυρό σου
Σὺ μ' ἐπῆρες ἴστο λαιμό σου.

II

ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ

Θαμάζομαι καὶ ἀπορῶ
Πῶς μ' ἔχουν ἴστοῦ Τριγγέτα
Καὶ πῶς μὲ πικροδιαλαλεῖ
Τοῦ τύπου ἢ τρομπέττα!
Ἐγὼ, κι' ἂν πῆρα τίποτε,
Τὰ δίνω πάλι πίσω
Καὶ τὴν τιμὴ π' ἀρνῆστηκα
Μποροῦσα ν' ἀγαπήσω.

Καλογερῆ, Καλογερῆ
Πολὺ μοῦ κάνεις τὸ βαρὺ.

III

ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ

Μεγάλο πρᾶμα τάχατες
Κι' ἂν πῆρα κατὰ λάθος
Διακόσαις τόσαις ὡς κι' ἐγὼ
Μέσ' ἴστης κλεψιάς τὸ βάθος!

Τί δυστυχισμένοι χρόνοι!
Τὸ φυσῶ καὶ δὲν κρυόνει.

ΤΕΡΤΣΕΤΟ

Κι' οἱ τρεῖς ἐδῶ πῶς σμίξαμε,
Τριγγεταδελφωμένοι!
Γιὰ κλέφταις φημισθήκαμε
ἴστην Γῆ τὴν Οἰκουμένη,
Μὰ βέβαια γιαγνίς ὄλντοῦ...
Κι' οἱ τρεῖς μας, κατὰ λάθος,
Ἄμπόλιαστοι, κολλήσαμε
Ἄπ' τῆς κλεψιάς τὸ πάθος.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

"Οπου αποδεικνύεται ότι οί κύριοι Γρηγοράκης, Λάσκαρης και Βλαχάνης είναι βλάκες με περικεφαλαία. — Η σκηνή εις τὸν δῆμον Σικυῶνος. Ἐκεῖ εἰς ὄνοματι Ἀθ. Δημόπουλος, ἐκ τοῦ χωρίου Ματσῆνης, διετέλει δημοτικός εἰσπρακτὴρ καὶ ἐπιβήτης ἐλλειματίας 30 χιλιάδων δραγμῶν. Ὁ δῆμαρχος τοῦ βίβηκε καὶ τὸν κυνηγοῦσε νὰ πληρώσῃ. Ἀλλ' ὁ εὐφυὴς αὐτὸς Παρτόπουλος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου εὗρεν ἄσυλον κατὰ τὸν καταδιώξιν τοῦ Δημάρχου γενόμενος ἱερεὺς τοῦ χωρίου Κιάτου. Καὶ τώρα, ὑπὸ τὸ ῥῆσον ὡς ὑπὸ τὴν σημαίαν ἀλλοεθνῶς προξενίου, διαφεύγει πᾶσαν καταδίωξιν. Νὰ ἐξυπνος ἄνθρωπος. Ἀυτὸ δὲν τὸ κοβε τὸ κεφάλι σου, ὦ Τριγγετομένη ταμιακῆ Τριάς, καὶ σένα τέτοιο μέτρον; Φανταζόμεθα τί ἰσάραχος θὰ εἶχαμεν ἐν ὑμῖν!

Οἱ ξενοδόχοι καὶ ἡ ἀγορά. — Ὀγδόντα λεπτά τὴν ὁρὰ κατήντησε τ' ἄρνι καὶ οἱ ξενοδόχοι μας δὲν ἐννοοῦν νὰ κάμουν τὴν ἐλαχίστην ἐκπτώσιν τιμῆς εἰς τὸν πελάτην των. Ὄταν ἡ ἀγορὰ ἦναι ἀκριβή, αὐτοὶ ὑπερτιμοῦν τὰς μερίδας των καὶ τὰς κρατοῦν ὑψωμένους, ὅσῳ καὶ ἂν ἐπειτα ἐκείνη καταβῆ. Ἐπὶ τέλους θ' ἀναγκάσθουν, με τὸν τρόπον των αὐτὸν, μερικοὶ, τοὺς ἐξ ἀνάγκης πελάτας των, οἱοὶ οἱ φοιτηταὶ καὶ ἄλλοι, νὰ καταρτίσουν συσσίτια, διὰ νὰ τρώγουν καὶ φθηνὰ καὶ καλὰ πάντοτε. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἐπιφυλασσόμεθα ν' ἀναπτύξωμεν εὐπάσχα.

Ἄδικοι Διακοπῆ. — Αἱ ἐργασίαι, λέγει, τῶν δικαστηρίων διεκόπησαν ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ θὰ ἐπαναληφθοῦν μετὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου. Διατί; Ἀφοῦ αἱ ἐργασίαι τῶν κλεπτῶν ἡμῶν, τῶν φονεῶν καὶ ἄλλων ἐγκληματιῶν, δὲν ἔχουν ποτὲ διακοπὰς;

Οἱ προεξοφληταί. — Ἀφ' ὅτου ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς πανταχοῦ ἐξελέγξεως καὶ καταδιώξεως τῶν ἐκμεταλλευτῶν

τοῦ δημοσίου, ἄπειρα θύματα προσδοκῶσιν ὅτι θὰ σταλῇ εἰς τοῦ Τριγγέτα καὶ κανένας προεξοφλητῆς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔκαμαν τραγὴν περιουσίαν ἀπὸ τὴν ῥάγιν πολλῶν βλαχαικῶς διωκομένων ἐκ τοῦ ταμείου. Δι' ἓνα μάλιστα τούτων ἀναμένομεν σπουδαιοτάτας ἀποκαλύψεις, ἂν καὶ τὰς θεωρῶμεν περιττάς, διότι εἶναι πασίγνωστον τὸ ῥόλον ὅπου ἐπαίξῃ ποτε καὶ ἐξηκολούθει παίζων εἰς βάρος τῶν δικαιοῦχων σύντροφος ὧν εἰς τ' ἀθέμιτα κέρδη ταμιῶν τινων.

Αἱ κατ' οἶκον ἔρευναι. — Καὶ εἰς τοῦ Ἐπνταράκου καὶ εἰς τοῦ Λάσκαρη τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν, οἱ ἀρμόδιοι ἀπεδείχθησαν βλάκες μετὰ καὶ ἀνευ περικεφαλαίας. Ἐφρόντισαν νὰ ψαξοῦν τὸ κλουβί, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε πλέον εἰς αὐτὸ οὔτε ἡ ἐλαχίστη τοῦ πουλιτοῦ κουτσουλιὰ.

Πρόφα. — Χθὲς ἐπετράπη εἰς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς Τριγγέτα, τρεῖς ἱερομάρτυρας νὰ συγχοινωνήσουν μετὰ τῶν. Ἐν τῇ στενωχωρίᾳ των, ἀπεφίσισεν νὰ παίξουν πρόφα.

Ὁ Γρηγοράκης τὰ εἶπε «κούπαις», ὁ Βλαχάνης καρβὰ καὶ ὁ Λάσκαρης σπαθιά.

— **Εἶμαι μέσα.** εἶπεν ὁ Γρηγοράκης, δὲ μπόρεσα νὰ κάμω τῆς ἐξῆ χαρτωσιὰς.

— Ἀμ' ὄλοι μας τὰ βρήκαμε μαστοῦνια, ἀνέκραξαν οἱ ἄλλοι. Κανεῖς μας δὲν ἐχάρηκε τῆς κάσας τὰ καπήλια!

Περὶ Λάσκαρη:

— Ὄκτω χιλιάδες καὶ τόσα τοῦ βρίσκουν ἀκόμα.

— Ἄ! δὲν εἶναι τίποτ' αὐταῖς, δὲν τὸν ἔχουν ψάξει καλά.

Τῶ κ. Τρικούπη. — Καὶ περὶ Δειμῆζην ἀκόμη τίποτε; Αὐτὸ ἐρωτοῦν πολλοί.

Ὁ κ. Φερεδούν. — Μᾶς φεύγει καὶ αὐτὸς, ἀπάνω ποῦ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν διὰ τοῦ Τοπ-Καπουσί, εἰσεχώρησεν εἰς τὴν πρώτην ὁδὸν ἣτις παρουσιάσθη, ἡ δὲ δὸς αὕτη τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ λειμῶνος τοῦ Γενί-Μπακτσέ.

Τεχνόμενος τῆδε κῆκεῖσε ὑπὸ κήπων ὠραίων καὶ ποτιζόμενος ὑπὸ διαυγοῦς ῥύακος ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν πλησίον τοῦ Βλάγκα Μποστάν, ὁ λειμῶν οἷτος καλέχει τὸ βάθος εὐρείας καὶ μακρὰς κοιλάδος ὀριζομένης ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τῆς μεσημβρινωτάτης συνοικίας τῆς πόλεως, ἐξ

ἄλλου δὲ ὑπὸ λόφου οὗ τὴν κορυφὴν ἐπιστέφει τὸ τέμενος Μωάμεθ τοῦ Β'.

Ἐκεῖ διήλθε τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ὁ Μουράτ ἐπὶ τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν τοῦ πατρὸς του.

Ἡ θέα τῶν λειβαδιῶν, ὅπου ἐπαίξῃ ποτε ἐξήγειρε τὰς ἀναμνήσεις του.

Ἐζήτησε τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἐγεννήθη, καὶ τὴν ἀνεγνώρισε μετὰ τινος δυσκολίας, διότι ἡ ἀπέραντος ἐκείνη κατοικία εἶχε πωληθῆ εἰς πασσᾶν, ὅστις ἀπῆλθεν ἕνα διοικήσῃ ἐπαρχίαν εἰς τ' ἀπώτατα τῆς Μικρῆς Ἀσίας καὶ εἶχεν ἐγκαταλείψει ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν τὴν οἰκίαν μετὰ τῶν κήπων.

Τὸ κομψὸν καὶ γλαφυρὸν περίπτερον ἐν ᾧ εἶχε τὸ χαρέμι του ὁ Μαχμούτ βέης μετεβάλλετο εἰς ἐρείπιον. Ἡ μεγάλη διώρυξ ἦν ὠρυξεν ὁ συνταγματάρχης ὑπὸ προαιωνίους συκομωρέας ἦτο κατάξηρος· τὸ ἄλλοτε καταρρακτικὸν ὕδωρ δὲν ἐκελάρυζε πλέον ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων ἀναβάθρων. Ἐκ τοῦ χαριεντος ἐκείνου ἐνδιαιτήματος, ὑπελείποντο σχεδὸν μόνον τὰ ὑψικόρυφα δένδρα τῶν ὀπίων οἱ πράσινοι κλάδοι ἔτκεπον εἰσέτι τὸν κατεστραμμένον κήπον.

Αἱ ταχύταται αὐταὶ παρακμαὶ δὲν εἶναι σπάνιαι ἐν Τουρκίᾳ. Τὰ ἦθη καὶ οἱ νόμοι τῶν Ὀσμανλήδων εἶναι ἀναλλοίωτοι, ἀλλ' αἱ οἰκίαι των δὲν ἐπιζῶσι τοῖς οἰκοδομοῦσιν αὐτάς.

Ἡ πολεμικὴ αὕτη καὶ νομαδικὴ φυλὴ διετήρησε τὰ φυσικὰ αὐτῆς ἐνστικτὰ· ἐξακολουθεῖ ἐνθουμουμένη πάντοτε τὸν